

ALS EEN ZON MIDDEN DE NACHT

Midden de donkere winternacht vertellen de stralen van de zon van een nieuwe morgen. Licht van een nieuwe dageraad. Licht van hoop op een nieuwe toekomst. Licht, niet om krampachtig achterom te blijven kijken, maar om vertrouwd vooruit te wandelen in het licht. Het is het licht van de advent. Het groeit naar het feest van Kerstmis. Die dag die ons vertelt dat ondanks de donkere nacht het zonlicht doorbreekt. God blijft de mensen trouw nabij. Hij blijft niet in zijn hoge hemel. Maar hij wordt mens in Jezus, het kind in de kribbe, licht van Zijn Liefde.

De nacht in het samenleven

Deze dagen worden wij omringd door zoveel gebeurtenissen en verhalen. Het lijkt wel een donkere nacht geworden in ons samenleven. Er wordt zoveel ongenoegen geuit in protestbewegingen. Jammer genoeg gaan ze gepaard met onverantwoorde vernielingen. Steden worden broeihaarden van agressie en geweld... Er is de langgerekte doodstrijd van de regering geweest. Een strijd, een gevecht van woorden en tweets. Met daarbij de vraag of het wel nog om inhoud gaat. Of is er meer in het politieke spel? Is het werkelijk de bedoeling de angst aan te wakkeren, zodat mensen op hun eigen kleine ik terugplooiën? Er is de nacht van de eenzaamheid en de verlatenheid bij zoveel mensen. Op facebook is het makkelijk allerlei boodschappen te ventileren. Alleen heb je geen ander tegenover je zelf. Iemand die luistert, die je bevraagt, die je antwoord geeft. Je blijft alleen voor je scherm, sociaal in en met de media. En toch eenzaam. Midden de nacht zoeken we naar licht dat gelukkig maakt. En we vergeten misschien dat het geluk voor onze eigen voeten ligt, elke dag opnieuw...

Midden in de winternacht

Het mag dan nog zo duister zijn in de nacht, toch breekt het licht van de hoop door. Toen en daar in Betlehem, op dat eigenste moment in de geschiedenis doet God teken naar de mensen. Midden de koude winternacht wordt een kind geboren. Ergens in een uithoek, ver van het grote wereldgebeuren. Het is een nacht vol wemeling, vertelt ons het kerstverhaal. Het wemelt van engelen die hun lied zingen, een boodschap van vrede. Het wemelt van feestvierders die zorgen dat de herbergen en feestzalen overvol zitten. Het wemelt van herders en schapen. Arme schapen, mensen die niet meetellen, die op afstand gehouden worden. Het wemelt van koningen en heersers, die zich bedreigt voelen in hun macht en hun positie. Het wemelt van sterren in de nacht. En daartussen die ene ster die de weg wijst naar het kind in de kribbe. Dat kind, Jezus, die de hoop is op een nieuwe toekomst. Ja, midden alle wemeling van de donkere winternacht ligt er altijd in het midden een pasgeboren kind. Het kind dat alle mensen met elkaar verbindt.

Een kerstwens in de nacht

En weet je, de oogjes van dat kindje in de kribbe zoeken jou en mij. In dat kind Jezus blijft God ieder van ons zoeken. Wat een vreugde, vooral voor hen die koortsachtig God willen zoeken. In de oogjes van het kind Jezus lees je de vragen waar wij een antwoord mogen op geven. Wil jij een mens van liefde worden voor elk ander om je heen? Wil jij de vergeten en eenzame mens in je omgeving zien en graag zien? Wil jij je macht en prestige afleggen en weer de eenvoud en waarachtigheid leren? Wil jij in plaats van te heersen, met een dienstbaar hart in het leven staan? Wil jij zorgen voor het welzijn van alle mensen die je ontmoet? Wil jij... Dat het weer echt Kerstmis wordt? Laat mij dan geboren worden in de kribbe van je hart, zegt Jezus ons. Ik wens het je graag toe: de vrede, de liefde en vooral de hoop van het kind in de kribbe. Want hoe donker de winternacht ook is, zijn licht vertelt van een nieuwe wereld. En die begint met jou en met mij.

Van harte een zalig en hoopvol Kerstmis,
Namens het team van de pastorale eenheid.

Johan Loones
(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)